

VAPPUHUUTO 2018

VAPPUHUUTO 2018

SISÄLLYS

3	Pääkirjoitus	26	Proosahuuto
4	Puheenjohtajalta	28	Winter Meeting 2018
5	Loimun palsta	31	Annaaliklimaksi
6	Forstin matkaopas – lue vinkit ja vältä vaarat	34	Latinoides epatoivoeus - Eli kuinka selvitä kasvitentistä
9	Päivä forstina	36	Hydevinkit à la Osmo Suominen
10	Työväen juhlan viettoa maailmalla	38	Forstien huutoja menneisyydestä
11	Vahvaa suoritusta Räkiksessä	39	Jahtivoudin palsta
14	Metsäläiset speksiläisinä	40	Tiedottajan palsta & Puuhanurkka
18	Metsäopiskelua maailmalla		
22	Vapun suuri skumppa-arvostelu		

PÄÄTOIMITTAJA Tarja Anttila
TAITTO Otto Saikkonen ja Johanna Tuviala
MUU TOIMITUSKUNTA Juho Niskala, Sini Salko, Elli-Noora Kamppuri, Meri Tuomainen, Pirkka Peltonen, Tiia Kuronen, Otto Liutu, Venla Luttinen, Esko Karvinen ja Olivia Kuuri-Riutta
KANSI Tarja Anttila
KESKIAUKEAMA Tiia Kuronen

SÄHKÖPOSTI forstihuuto@gmail.com

TOIMITUSKUNNAN OSOITTEET muotoa etunimi.sukunimi@helsinki

Forstihuuto on Metsäylioppilaat RY:n lehti, joka ilmestyy viisi kertaa vuodessa. Metsäylioppilas on Forstihuudon erikoisnumero.

Forstihuuto saa HYY:n järjestölehtitukea.

JULKAISIJA Metsäylioppilaat RY
PAINOPAikka Bookcover Oy

ISSN-L: 1459-9946
ISSN: 1459-9945

PÄÄKIRJOITUS

Viimeiset hereillä olevat aivosolut yrittävät keskittyä aamuluennolla ja käsi raapustaa kynällä muistiinpanoja tai oikeastaan piirtelee käsittämättömiä kuvioita lehtiöön. Tässä vaiheessa vuotta on ylpeä itsestään, kun on ylipäänsä ilmestynyt luennolle. Vuosi on paahdettu täysillä ja opintopisteitä on puserrettu tilille raivokkaasti. Nyt ei ole enää pitkä aika kesälomaan. Havahdun tässä vaiheessa vuotta siihen, että liian monet kurssit on tehty suoritusasenteella, kunhan tämäkin homma on pois alta. Oikeasti ei ole kiire minnekään, mutta tehokkuus on uusi normi, johon kuuluu pyrkiä.

Olen nyt huomannut, että pyrkimällä olemaan liian tehokas ei oikeastaan viisastu juurikaan, ja opiskelun merkitys polkeutuu minuuttiaikataulujen jalkoihin. Jotta aivoilla olisi aikaa prosessoida oppimiaan tietoja, niille täytyy antaa aikaa ja tilaa makustella niille syöttämää asiaa. Etenkin keskittyminen yhteen asiaan kerrallaan on tärkeää; multitaskaaminen ei oikeastaan ole ylpeyden aihe, vaan enemmänkin merkki keskittymisen puutteesta. Ei ole ihme, jos opiskelu alkaa maistua jauholta, kun aivoille pakkosyöttää tenttikirjoja, joihin keskittyy vain puoliksi. Stressi on luovuuden tappaja, ja opiskeluissakin tarvitaan luovuutta, jotta opittuja asioita voisi linkittää toisiinsa ja muodostaa kokonaisuuksia.

Aina silloin tällöin on hyvä muistuttaa itselleen, miksi on tullut opiskelemaan metsäalaa. Ehkä se lähti mielenkiinnosta metsäluontoa kohtaan, halusta oppia tuntemaan puut solutasolta tai kiinnostuksesta metsäkoneisiin. Mielenkiinnonkohteet myös muuttuvat opiskelujen aikana, ja jossain vaiheessa voikin huomata opiskelevansa aivan eri erikoistumisalaa kuin mitä alun perin suunnitteli. Uteliaisuutta ei kannata hylätä kyselyiän yli päästyä, vaan kaivaa esiin ja haastaa itseään syventymään mieltä kutkuttaviin teemoihin.

Pakanallinen tulkinta Aatamin luomisesta. Myös allekirjoittaneen tulkinta metsätieteiden opiskelusta?

On hyvä ajatus siis keventää välillä. Erinomaista tuuletusta aivoille ja aikaa omien tavoitteiden uudelleenarviointiin on esimerkiksi ulkomailla oleskelu, ja metsäläiset ovatkin liikkuvaa väkeä: tästä lehdestä voi lukea kertomuksia Sloveniasta ja Kanadasta sekä tutustua forstin matkaoppaaseen. Vastapainoa opiskeluihin saa myös helposti, kun lisää opiskelijarientoja aka. elämää ja erotiikkaa viikonpäiviin (tästäkin aiheesta löytyy rutkasti juttua lehden sivuilta). Toivotavasti kesälomalla pääsee rentoutumaan sen verran, että syksyllä jaksaa taas palata Viikkiin uusien kurssien ja haasteiden ääreen.

Ihanaa kesää ja samppanjanhuuruista vappua,
Tarja

Etsitään henkilökohtaista avustajaa

Onko kesätyöpaikka vielä hakusessa? Ei hätää! Metsäylioppilaat ry etsii puheenjohtajalleen henkilökohtaista avustajaa. Työnkuvaan kuuluu muun muassa kadonneiden tavaroiden jäljittäminen (Räkiksen jäljiltä saldona kadonneet haalarit ja kengät, jotka onneksi löytyivät myöhemmin Lieksan suunnalta) ja MYO:n 110-vuotis -juhlahahdin maskottina toimiminen. Mahdollisen hermoromahduksen sattuessa sinun tulee auttaa puheenjohtajaa hengittämään paperipussiin.

Hakijalta edellytetään hyvää yleissivistystä: osaat lämmittää kärrysaunan ja pelata räsupokkaa, ja tiedät, että Hämiksen vappu ei tarkoita **Juho Hämäläisen** vappuaaton kotibileitä. Olet järjestelmällinen ja muistat ulkoa tulevien tapahtumien päivämäärät (tai sitten lunttaat ne tästä lehdestä tiedotajan sivulta). Et pelkää sitoutumista vaan lupaat seistä ja tarpeen tullen esimerkiksi ryömiä puheenjohtajan rinnalla.

Palkaksi saat kuvasi kertsille Kasken mainoksen viereen. Vapaamuotoiset hakemukset voi toimittaa telepaattisesti allekirjoittaneelle. Uskon, että ehdot täyttäviä metsäylioppilaita löytyy yli tarpeen, joten hakemusten käsittelyyn saattaa mennä tovi. Sillä välin suosittelen nauttimaan kauniista kevätpäivistä, rutistamaan viimeisetkin kurssit loppuun ja nauttimaan täysillä vielä viimeisistä hetkistä ennen kuin porukka hajaantuu kesän viettoon.

Toivotan kaikille rentouttavaa, tai ainakin opettavaista kesää!

Olivia

Tätä palstaa kirjoittelee tästä eteenpäin Loimun uusi Viikin kampuspromoottori, eli minä! Mikäli jokin Loimussa mietityttää, tai tahdot liittyä Loimuun (tai tarvitset haalarimerkin tai läppärin kamerasuojan), niin tule juttelemaan! Jos en itse osaa vastata, niin etsin jonkun joka osaa.

Vaikka kevät on mennyt Loimun osalta hieinan hiljaisuudessa, niin Vapun alla ohjelmaa kyllä löytyy! Nuuksion retki oli lähtijöiden mielestä menestys, ja LoVin kevätkokous on aivan kulman takana (25.4. Tule paikalle!). Lisäksi Vappuaattona Zetorin vedon yhteydessä kaikki Loimun jäsenet saavat ilmaisen munkin ja siiderin/alkoholittoman. Uusille kassattomille jäsenille loppuvuoden jäsenyys on ilmainen, joten nyt viimeistään kannattaa liittyä!

Vapun alla on hyvä muistuttaa myös Loimun työttömyyskassasta. Mikäli valmistumisesi jälkeen tai muussa vaiheessa elämääsi päädyt työttömäksi (ja uskokaa tai älkää, näin tapahtuu aika monelle), ja olet työttömyyskassassa, saat työttömyyspäivärahasi lisäksi vielä ansiopäivärahaa, jonka suuruus riippuu viimeisimmän palkkasi suuruudesta. Loimun alaisten alojen kesätyöpalkka oli 2017 n. 2000 €/kk. Tämä tarkoittaa työttömänä ansiopäivärahaa 1200 €/kk (pelkkä kelan työttömyyspäiväraha on 700 €/kk). Näin ollen et työttömänä joudu turvautumaan pikavippeihin, vaan voit helposti kituuttaa luumuvihanneksilla seuraavaan työpaikkaan asti!

No miten siihen työttömyyskassaan voi sitten liittyä?

Työttömyyskassaan ei voi liittyä takautuvasti. Ennen työttömäksi jäämistä, työttömyyskassaan on täytynyt kerryttää vähintään 26 työviikkoa (töissä vähintään 18 h/vko), eli noin kuusi ja puoli kuukautta. Kesätöissä tämän saa suoritettua noin kahdessa vuodessa. Työttömyyskassaan kannattaakin liittyä jo opintojen aikana, mielusti viimeistään ennen kolmannen vuoden kesää. Kassaan liittyminen maksaa opiskelijalle 84 € (7 €/kk), ja tätä maksua voi ajatella kuin vakuutuksen maksamista. Maksat nyt pienen summan, jonka saat vahingon (=työttömyyden) sattuessa moninkertaisena takaisin. Työttömyyskassaan voit liittyä helpoiten netin kautta täyttämällä uuden ilmoittautumislomakkeen (sekä vanhat, että uudet jäsenet). Työttömyyskassaan liittyminen on mahdollista, mikäli sinulla on voimassaoleva työsuhde, tai tiedät, milloin seuraava työsuhteesi alkaa.

Hauskaa ja Loimuavaa Vappua kaikille, muistakaa tulla moikkaamaan Zetorin vedossa (ja liittykää siihen työttömyyskassaan)! ;)

-Meri Tuomainen

Forstin matkaopas – lue vinkit ja vältä vaarat

TEKSTI & KUVAT: SABLEENA BACULUM

Kesä on otollista aikaa lomamatkailulle. Matkaan kannattaa lähteä hyvin valmistautuneena, ja paikan päällä on tärkeää tietää missä mennään. Forstihuuto selvitti, mitkä asiat ovat kaikkein oleellisimpia kun metsäläiset riekkuvat maailmalla – unohda siis rokotusinfot ja ulkoministeriön matkustustiedotteet! Nyt ollaan matkailun keskeisimpien seikkojen äärellä.

Forstihuudon matkavinkki kesälle 2018: 16 e:n junalippu Serbian Belgradista montenegrolaiseen rantakaupunkiin nimeltä Bar. Ei voi kuin suositella.

1. Juomavesi

Älä hitase kokispulloa koskaan tyhjäksi asti. Ikinä ei tiedä, voiko majapaikan hanavedellä pestä hampaita – jämät tulee tällöin tarpeeseen.

Hyvä tietää:

- Euroopan hanavedet sisältävät ainoastaan raskasmetalleja ja kalkkia. Aineet rikastuvat elimistöön hyvin pitkän ajan saatossa, joten hanaveden juominen ei välittömästi pilaa matkantekoasi – korkeintaan se vaarantaa hedelmällisyyden.
- Aasiaan päin liikuttaessa hanavesi alkaa sisältää bakteereja, joiden vaikutus tunnetaan turistiripulina. Raskasmetallit on siirretty pullovesiin, paitsi Kaukoidän kohteissa kuten Indonesiassa, jossa hanavedestä voi löytää kumpaakin komponenttia.
- Itä-Euroopassa johtoveteen laitetaan steroideja.

2. Vaatteet

Mukana kannattaa pitää sellaista isoa kaulahuivia, jota voi käyttää tyynynä tai peittona. Illan tullen siihen voi myös kääriytyä - muista että sellaista paikkaa ei olekaan, missä ei yöllä tulisi perkeleen kylmä. Ja sadetta. Plussaa siis, jos kauhtanasi on vedenpitävä.

3. Peseytyminen

Skandinavian ulkopuolelle matkustettaessa kannattaa ottaa mukaan tarvikkeet ns. ”tšekkiläiseen suihkuun”. Tavallista voimakkaampi deodorantti, hiuspuuteri tai kuivashampoo sekä talkki ovat ainekset, joilla pärjää pidemmälläkin keikalla.

Jatkuu seuraavalla aukeamalla

4. Muista päivittää Jodelin International-kanavalle äidinkielellä.

5. Juominen

Yli 30 % alkoholipitoisuuden ylittävät ”paikalliset erikoisuudet” maistuvat aina kloriitilta. Säästä siis itseäsi ja muita ja pysytele matkustaessasi hienostuneen drinkkihumalan puolella.

6. Turvallisuus

Kaupunkikohteissa näyteikkunoiden heijastuksista voit kätevästi tarkkailla, seuraako joku sinua. Todellisuudessa matkustellessa ei voi olla liian paranoiדי eikä liian epäluuloinen, mutta sitä ei kannata ikinä näyttää muille – vainoharhan uljain ja pisimmälle jalostunut muoto on se, jossa kukaan ei tiedä sinun olevan vainoharhainen. Paras harjoittelupaikka tälle onkin juuri ulkomailla. Ja ainiin. Pankkitilille kertyneet ylimääräiset roivot kannattaa siirtää talletustilille, tai jos sinulla ei sellaista jostain syystä ole niin vaikka siskon tai veljen tilille. Sitten kun korttisi kopioidaan ja ensi talven budjetti hulahtaa Hondurasiin, sitä todella huomaa että olisi sponsoroitu mieluummin sisaruksen huonekaluostoksia.

”Jodelkäyttäjä 2: missä bileet?
Jodelkäyttäjä 1: varmaan haudassa jos tää meno jatkuu”

2000 m korkeudessa kapeilla, hiekkaisilla, ei-talvikunnossapidetyillä vuoristoteillä valo tunnelin päässä on – ironista kyllä – monesti juuri tunneli.

PÄIVÄ FORSTINA

KOONNUT: ESKO KARVINEN

Päivä forstina -palstalla sukellaan joka kerta yhden forstin arkipäivään. Tällä kertaa vuorossa on **Konsta Wilenius**, K-106.

ALOITIN AAMUNI... miettimällä, miksi parvekkeen ovi on auki.

HERÄTESSÄNI OLONI OLI... arveluttava.

ILAHDUIN, KUN... kepit olivat kuivuneet nopeasti.

LASKIN... kaikki puut ja turhauduin.

PÄIVÄLLÄ VÄLTIN TÄPÄRÄSTI... unohdetun tapaamisen.

HYÖDYNSIN YLIOPISTOLLA OPPIMIANI TAITOJA, KUN... myrsky kaatoi puun grillin päälle.

VIIDELTÄ... on aika olusten.

AJATELIN LÄMPIMÄSTI... kasvitenttiä, koska se on suoritettu.

ONNISTUIN... lähtemään Pohjois-Suomen kurssille vääränä päivänä.

TÄNÄÄN OIVALSIN... aika vähän.

JOS OLISIN SAANUT YHDEN TUNNIN LISÄÄ... en olisi nukkunut pommiin.

KESÄJUHLILLE PAKKAISIN MUKAAN... jonon juomaa ja uimarenkaan.

HYDEKESÄNI TÄHTIHETKIÄ OLI, KUN... kokeilin jalallani, onko rosvopaistikuopan hiekka kuumaa.

Konsta

Työväen juhlan viettoa maailmalla

Teksti: Juhana Simula

Kuva: pleinevie.fr

Vappu! Tuo opiskelijoiden joulu, kansalaisten karnevaali ja kevään tulon sekä työn juhla. Kenties myös Alkon joulu. Pidämme sitä isänmaassamme kovin originellina juhla, mutta sitä vietetään itse asiassa myös rajojen tuolla puolen. Vappu, Valpuri, Walborga. Vappua on vietetty jo keskiajalla 700-luvulla Saksassa eläneiden, pyhimykseksi julistetun nunna Walborgan muistopäivänä. Sieltä Suomeenkin saapunut vappu on kuulunut maatalouden vanhoihin merkkipäiviin. Keski-Euroopassa juhlaa on puolestaan pidetty kesän alkamisen päivänä. Vappuyönä ajateltiin hyvän ja kevään voimien voittavan talven ja pimeyden voimat.

Muguet de mai eli vapun kielokimppu Ranskassa

Maailmalla myös Tšekissä juhlietaan vappua hättämällä pahoja henkiä. Kokot palavat ja niihin heitellään luotia noitien karkottamiseksi. Kaupungit tarjoavat puolestaan hauskoja tapahtumia, hyvää fiilistä ja lukuisia ulkoilmakonsertteja.

Lei Day on 1920-luvulta alkanut Havaijin vastine vappulle. Sen ideana on ylläpitää havaijilaisten kulttuuria, ja päivän aikana järjestetäänkin erilaisia lei-tapahtumia, tanssitaan hulaa ja nautitaan havaijilaisuudesta.

Italiassa juhlietaan vappua nimellä ”La festa dei lavoratori”, eli perinteisenä työväenpäivänä. Siihen kuuluu käynti suurkaupungeissa konserteissa tai pikkukylien markkinoilla, jossa taasen nautitaan paikallista ruokaa tai ostetaan käsitöitä ja kukkia.

Ranskalaisille vappu ei tarkoita viikon putkea litran kossulla. Siellä vappua juhlietaan tyylikkäästi ja hillitysti jakamalla kieloja. Samoin kuin Hollannissa, Ranskassakin saa vappuna kaupustella vapaasti ilman lupia, mikä näkyy kielokimppujen myyntinä. Fiiniä, mutta ei ehkä unohtumatonta.

TEKSTI & KUVAT: Tiia Kuronen

SITAATTIEN KOONTI: Tiia Kuronen, Tohmajärven erikoisurheilutoimittaja ja Pohjois-Karjalan paikallisasiantuntija

Olivia Kuuri-Riutta, Viikin Vitutuksen sukellustiimin paljuvastaava

Metsäylioppilaat ovat vuosi toisensa perään niittäneet - no, lähinnä mainetta - kollegoidensa Joensuun Metsäylioppilaiden järjestämässä Räkäposkella-hiihtokilpailussa. Myrskyvaroitus merellä liikkujille annettiin jo varhain Sinkkulaivan seilata kohti Pohjois-Karjalaa, ja ensimmäiset testit kisakunnosta otettiin Joensuun metsäylioppilaiden kanssa Linnunlahden mökillä saunoen ja laulaen jo keskiviikkoiltana.

Ilmassa oli kisa-aamuna Siperian ja darran tuntua, ja tämä heijastui suoraan Viikin Vitutuksen hiihtosuoritukseen. Hiihtokilometrejä kertyi. Suurempaa suosiota nautti Metsäylioppilaiden leiri, johon laitettiin pystyyn aivan vitun laitton™ nuotio, ja liekkien purressa sytykkeenä käytettyyn Forstihuutoon kajautettiin juhla-vuuden lisäämiseksi Äänisen yö. Ladun varrella

tarjottu doping elvytti urheat hiihtäjät mitä sen saatiomaisimpiin suorituksiin kannustuksen sekä laulukunnan testaamisen saralla. Sinkkulaivan risteilyisäntä **Pirkka Peltonen** pokkasikin kotiinviemisiksi illan after-skissa palkinnon parhaasta kannustuksesta! Joukkue ehti myös nauttia kampusalueella sijaitsevasta saunasta ja paljusta, ja varmisti samalla, ettei eräs järjestyshenkilö varmasti lähde enää ensi vuonna kaitsemaan humalaisia saunoja. Vaikka näkikin alastoman naisen.

Kisareissu eteni kuten kisareissut yleensä etenevät, huurteisen nousujohteisesti aina perässä tulleeeseen siivous- ja korjauslaskuun saakka. Joensuun valloitus onnistui odotettua paremmin, ja ensi vuoden joukkuetta kasataan jo kovaa vauhtia!

Jatkuu seuraavalla aukeamalla

Joensuussa kuultua

"Missään nimessä ei yhtään alkoholia tarjota"

- Pirkka

"Anna, Tiia, anna, sitä kyllä kuulee usein"

- Pirkka

"Se on paljon kauniimpaa kuin poikien ja tyttöjen välinen rakkaus"

- Pirkka Peltonen poikien välisestä rakkaudesta

"Kyl sen neitsyyden voi tässä vaiheessa menettää"

- Kari

"Mitä vittua"

- Tuntematon joensulainen

"Se on kyl hyvä ku joku tekee työt"

- Kari

"Eukon kyntö on kyl iha vimonen. Eka tulee pellon kyntö ja koiran reenuuttaminen"

- Kari

"Aina pitää olla jotai hakattavaa: eka metää, sitten muija, sitten koira"

- Kari

"Aaah, testosteroon"

- Kari

"Voin olla tarvittaessa nainen"

- Kari

"Lupaan etten kuse paljuun - tänään"

- Pirkka

"Melkein kostuin tästä"

-Huttunen

"Pakko oli tulla, isämmaanpuolustajana"

- Remppamies UEF:in ruokalassa

"Pirkka-setä, minua jännittää"

- Olivia

"On se hyvä kun on pieni pää ja paljon tietoa, eikä iso ja täynnä sahanpurua"

- Ripa

"Voittajan nimestä kuuluu kahenlaista huhua, se on välillä Pirkko ja välillä Pirkka"

- Tommi Väisänen

palkintojenjakopuheessaan

"Pirkkahan tulee tunnetusti nopeesti"

- Tuntematon joensulainen

"Onneks Kari tulee nopeesti paljuun"

- Olivia K-R

"Miks mulla on kiviä perseessä"

-Pirkka

"Siis nyt oikeesti mitä vittua"

- Tuntematon joensulainen

"Tiia missä se palju on"

- Olivia K-R noin 100 kertaa aamun aikana

**"Mun hiihtokierroksella oli paras dokabi-
liteetti - hiihtoaika suhteutettuna kannin
määrään"**

- Pirkka

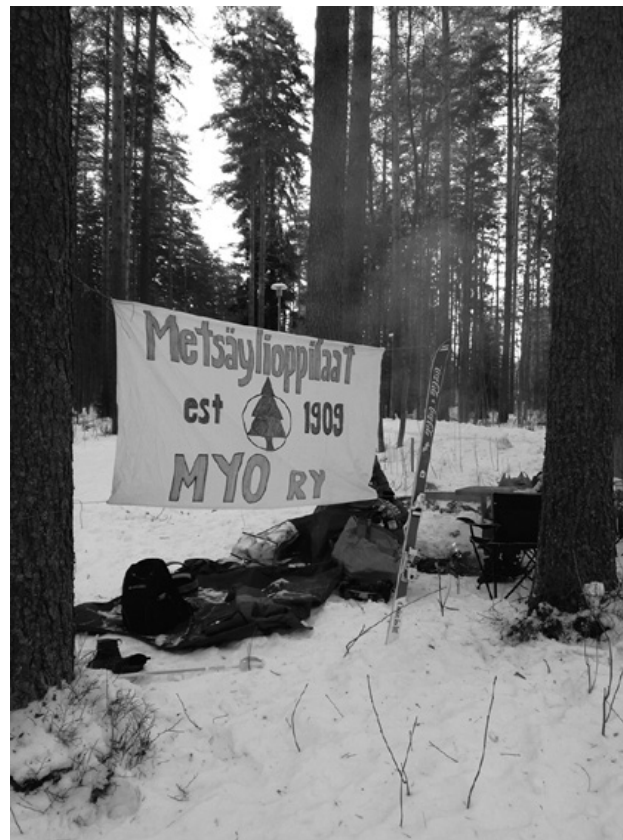
"Sano vaan jos kähmin - liikaa"

- Pirkka

"Saanko puhalttaa, testimielessä"

- Pirkka

**"Sillä on iso muna, kannattaa kokeilla. Ja
sillä vasta iso onkin, sitäkin saa kokeilla"**
- Anonyymi joensulainen kavereidensa
peniksistä

Joensuussa vaadittiin Siperiatason pukeutumista

Alkoon hujatti
muutama
lantti

Saunavuorot:

08.00-Naiset
08.45-Miehet
09.30-Naiset
10.30-Miehet
11.30-Seka
12.30-Miehet MYO RY
13.30-Seka
14.30-Naiset
15.30-Miehet
16.30-Seka
17.30-Naiset
18.30-Miehet
19.30-Seka
Vuorot päättyy klo 20.30

Ihailtavaa omatoimisuutta. Kuva: Vera Huttunen

Metsäläiset speksiläisinä

Teksti: Esko Karvinen, speksibändin #2 kosketinsoittaja

Kuva: Esko Karvinen, Topi Pakarinen, Risto Raveala

INFOLAATIKKO

MIKÄ? Viikki-Speksi, eli kampuksemme opiskelijoiden yhteinen improvisaatiomusikaali

MITEN MUKAAN? Uusia speksaajia haetaan heti syyslukukauden alussa. Seuraa sähköpostilistoja sekä Speksin sosiaalista mediaa!

MIKSI MUKAAN? Omstart: Lisää tyhmiä kysymyksiä!

Tammikuinen iltapäivä, viimeinen luento kampuksella on juuri loppunut. Reilun kolmen tunnin päästä Cafe Mascotissa alkaisivat Viikki-Speksin nimenjulkistusbilet, ja edellisiltana lupauduimme järjestämään tapahtumaan jotakin musiikkiohjelmia. Vaan eipä siinä mitään muuta oikeastaan tullut sovittuakaan, joten yhä edelleen niin esiintyvä kokoonpano kuin illan settilistakin ovat silkkoja kysymysmerkkejä. Omstart!

Jos haluaisi aloittaa tämänkaltaisen kaiholla sinua muistellen sniff ja nyh -nostalgiatekstin kertakaikkisen kliseisesti, voisi näille paikkeille viritellä vertauksen siitä, kuinka tehty matka on aina määränpäättä tärkeämpi. Oman speksipolkuni sovittaminen kyseiseen kaavaan ei kuitenkaan oikein onnistu, sillä jo itsessään hyvin miellyttävä matka johti paitsi useisiin mainioihin määränpäihin, myös siihen lopulliseen huipennukseen, joka oli, noh, todellakin se lopullinen huipennus.

Kaiken teorian produktio nytkähteli huojuen käyntiin edellisvuotisen tuotannon raunioilla, kun meidät tuoret ja innokkaat speksaajat kutsuttiin syyskuussa uusien iltaan Kaisaniemen kasvitieteellisen puutarhan tiloihin. Viikki-Speksiä oltiin nyt tekemässä toista kertaa. Ensimmäinen tuotanto ei ollut jättänyt seuraajalleen juurikaan taloudellista pohjaa,

mutta verkostoja, toimintatapoja, yhteishenkeä ja edelleen asialleen omistautuneita tekijöitä sentään piisasi. Tunnelma oli epätietoisesta hämmäntynyt, mutta ihmisten innokkuus vakuutti nopeasti, että oikeaan paikkaan tässä oli tullut saavuttua.

Hauskanpito bakkärillä on täysin vapaavalintaista

Musiikkitiimin osalta homma eteni syksyn mittaan vapaamuotoisten jammailujen kautta lopullisten biisivalintojen paljastukseen, ja sitä seuranneeseen treeniputkeen. Kokoonpano oli alusta alkaen suuri: Lopulta Glorian lavalle (tai oikeastaan lavan viereen) asti selvisi yksi-toistahenkisen bändin, sekä päälle vielä toinen mokoma kuorolaisia. Tutuiksi tulivat biisien ja soittotoverien lisäksi useat treenikämpät ynnä muut harjoitus- ja työtilat ympäri Helsinkiä: Esimerkiksi ah-niin-rakkaalla C-grundilla oltiin milloin soittamassa, milloin taas liimailmassa tulevaisuuden lavasteita kasaan hajotettujen cd-levyjen sirpaleista.

Kevätpuolella tahti kiihtyi. Kalenterini useita viikonloppuja koristivat merkinnät koko tuotannon yhteisistä läpimeno- ja harjoituksista, joissa vihdoin pääsi näkemään kuinka kokonaisuus todella rakentuu osistaan. Kun siihen asti oli lähinnä kokoonnuttu oman ryhmän kesken milloin minnekin kellariin perkailemaan ja pieksemään biisien sovitusta kohdalleen,

oli silmiä avaavaa lopulta nähdä näyttelijöiden tulkitsevan kappaleeseen johtavan kohtauksen, sekä tanssitiimin klaaraavan laatimansa taidokkaat koreografiat musiikkimme yhteyteen.

“Mukaan speksiin lähin koska homma kuulosti hauskalta kokonaisuudelta ja musajuttujen kanssa ollu tekemisissä aikasemminkin ja kaipas taas tämmöstä projektia. Treenailtiin omalla porukalla aika pitkään mut se speksinhenki tuli kyllä todella esiin parilla vikalla viikolla ennen esiintymisiä kun treenailtiin isommalla porukalla esim läpimenoissa. Esiintymisviikko oli huikee ja oman porukan sisällä sekä kaikkiin muihin speksissä mukana olleisiin tyyppeihin tuli tutustuttua paljon paremmin. Bakkärillä oli aina paras meininki ja ois kyllä voinut siellä hengaila vielä pari päivää pitempäänkin!”

-Oona Keskisaari K-109, kuorolainen ja yksi kuoron sovitusten laatijoista

Proffa kohtaa demoninsa

Niistä monista määränpäistä. Kirkkaimpana välietappina mieleen on jäänyt se tammikuinen soittokeikka produktion nimenjulkistusbileissä. Illan yhtyeen kokoonpano lukittiin kahta tuntia ennen tapahtuman alkua, kun edellisenä päivänä mukaan ilmoittautuneet kitaristi ja kosketinsoittaja saivat rinnalleen speksin lauluvastaavan, sekä parilla viestillä mukaan tavoitetun, speksin ulkopuolisen rumpalin. Samaan aikaan päätettiin soitettavat kappaleet, jotka treenattiin kasaan puolessa tunnissa tapahtumapaikalla. Soittajakolmikron yhteinen musisointihistoria villasukkabilebändi Limasiemaimailmanlopun riveissä sekä laulajan silkka valovoimaisuus siivittivät suorituksen kuitenkin oikein onnistuneen esiintymisen puolelle. Ei se ihan varsinaisten speksinäytösten omstart-improvisaation aikaskaalaan mahdu, mutta muutoin on kyllä kevyesti spontaanein koskaan heittämani keikka.

Toinen ennakoita odottamaton tilaisuus koitti, kun katusoitimme kahden kitaran ja koskettimien kanssa kolme tuntia yhteen menoon Biokeskus 1:n aulassa speksimme kampuslipunmyynnin yhteydessä, jälleen ilman mitään ennakkosuunnitelmia sisällön suhteen. Aloittaessamme vahtimestari pahoitellen varoitteli jonkun kuitenkin tulevan pian yläkerran toimistotiloista valittamaan meluhaitasta, mutta kas: Saimmekin soittaa rauhassa!

Speksibändissä esiintyminen on muusikolle muutenkin koko lailla omanlaisensa ympäristö, sillä onhan kyseessä improvisaatioteatteri, eikä vastuu omstart-huutojen toteuttamisesta jää pelkästään näyttelijöiden harteille. Koko näytöksen ajan saa olla vähän varpaillaan, josko jotakin spontaania rakkaustarinaa voisi säestää muutamalla majseiskalla, soittaa hieman fuusiojazzia lavastevaihtojen taustalle, tai täydentää yleisön vaatiman Tähtien sota -viittauksen pätkällä Imperiumin marssia. Hirveän virkistävää ja palkitsevaa saada välitöntä palautetta niin katsojilta kuin näyttelijöidenkin suunnalta.

Kiipparistin kioski, eli luottosoitin ja lunttilaput

“Onko speksin jälkeenkin elämää? Mikäs se kaiken teoria nyt olikaan? Tällaisia ovat mietteet Viikki-speksin jälkimainingeissa. Lähtiessäni speksiin mukaan en osannut aavistaakaan mitä edessä odottaa. Bändin kanssa treenailu oli melko tuttua kauraa, mutta vasta ensimmäisessä läpimenossa sitä alkoi hahmottaa koko produktion laajuutta. Oli mieltä avartavaa nähdä, että sillä aikaa kun me bändin kanssa lähes viikoittain olimme harjoitelleet kappaleita ja hioneet sovituksia Herttoniemen synkissä uumenissa olivat muut ryhmät tehneet vähintäänkin yhtä paljon työtä omien osa-alueidensa eteen. Esitysviikolla saimmekin huomata, että homman toimii kokonaisuutena varsin mallikkaasti! Opiskelijutskat sai tosin unohtaa jo hyvissä ajoin kenraaliharjoituspäivän aamuna, sillä vielä siinäkin vaiheessa meillä oli yllättävän paljon työtä tehtävänä saadaksemme esityksemme valmiiksi Glorian lavalle ensi-iltaan mennessä. Lopulta puolen vuoden työteko kuitenkin palkittiin, kun kolmesta näytöksestä jokaisessa sali oli täynnä ja sekä yleisö, että produktiotiimi saivat nauttia. Nuo päivät olivatkin ehdottomasti opiskeluvuoden kohokohta tähän mennessä. Speksi on jotain mitä ei missään muualla pääse tekemään tai kokemaan. Siistiä, että yliopistossa pääsee tekemään jotain näin hienoa!”

-Teemu Laasio K-109, speksibändin sähkökitarasankari

Rupeaman lähestyessä loppuaan sitä väistämättä alkoi miettiä, että entäs ensi vuonna. Ajattelin etukäteen, että tuskinpa toinen kerta tähän enää mitään lisää toisi. Hauskaa on todellakin ollut, mutta kaikelle on aikansa: Vuoden päästä sitä voisi olla tekemässä taas jotain uutta! Esitysviikon koittaessa ja hiljalleen (lue: törkeän nopeasti) kuluessa ajatukset kuitenkin muuttuivat. Ensi-iltaa edeltänyt kenraaliharjoitus- ja roudauspäivä toi mukanaan epävarmuuden, joka kääntyi seuraavana päivänä innostuneeseen odotukseen, hyvään pelkoon ja ilmassa lavan takana sähkön lailla räätisevään jännitykseen. Tätä on tehty niin pitkään, ja nyt tuolta seinän toiselta puolelta, loppuunmyydyistä salista, kantautuu yleisön puheensorina: Yleisön, joka odottaa pääsevänsä näkemään työmme tulokset, vihdoin valmiina. Kolme aivan muutamia paikkoja lukuun ottamatta täysille katsomoille täysillä vedettyä näytöstä Gloriassa yhdeksi upeaksi yksiköksi sulautuneen työryhmän kanssa muuttivat mieleni seuraavan produktion suhteen: Joko voi ilmoittautua uudelle kierrokselle?!

Tämänkertaisen menestyksen jälkeen Viikki-Speksin pohja ensi vuoden varalle on entistä varmempi ja jämakampi. Uuden produktion valmistelu käynnistyy koko lailla heti vanhojen lavasteiden vielä hiljalleen savutessa, ja ensimmäinen konkreettinen merkki asioiden etenemisestä tulee olemaan kevään aikana julkaistava käsikirjoituskilpailu. Syksyllä jälleen huhuillaan uusien kiinnostuneiden tekijöiden perään. Speksin puitteissa pystyy hyödyntämään valtavaa määrää erilaista osaamista: Käsikirjoittajien lisäksi tarvitaan muun muassa näyttelijöitä, muusikoita, tanssijoita, lavastajia, puvustajia, maskeeraajia, graafikoita, somekeisareita sekä luonnollisesti näin isossa työryhmässä myös niitä organisaatiotaitojen suvereneja hallitsijoita. Tämänvuotisen ohjaajamme **Johannes Kärkkäisen** sanoin: Opinnot ja tentit voi uusia, speksiä ei!

Viimeisen näytöksen jälkeisiä erilaisia tunnelmia yhdessä kuvassa

Metsäopiskelua maailmalla

Teksti ja kuva: Elli-Noora Kamppuri

Kanadalaisista sanotaan usein, että he ovat ystävällisiä. Vietettyäni jokusen aikaa Kanadassa olen huomannut, että tämä pitää paikkansa. He eivät kehtaa sanoa ei, kun pyydät heitä uudelleen ryhmätyöpariksi, vaikka olet edeltävän ryhmätyön aikana jättänyt oman osuutesi viime tintaan ja antanut heidän tehdä enemmän työtä. He eivät valita, kun kerrot jättäväsi raportin kirjoittamisen heille, kun päätät lähteä reissuun ja jos kysyt heiltä kyytiä lentokentällä, he suostuvat siihen vaikka neljältä aamulla. Tämä edeltävä ei siis tarkoita, että olisin tätä ystävällisyyttä käyttänyt hyväkseni, kunhan vain olen huomannut.

Millaisia ovat sitten kanadalaiset metsäopiskelijat? Otin lopulta vain yhden metsäkurssin, mutta ensimmäiselle luennolle meneminen tuntui kuin paluulta yläasteelle. He ovat änekkeitä ja vaikuttavat viisi vuotta nuoremmilta. Kerran kysyin eräältä toisen opintosuunnan opiskelijalta, millaisia metsäopiskelijat ovat ja vastaus oli: "Forestry students? Man those kids are crazy!" Toisaalta meitä metsäylioppilaitakin saattaisi ulkomaalainen katsoa vähän kieroon, kun pääsemme riehaantumaan metsäläishengessä, mutta en voi antaa tähän objektiivista arviota.

Entäs paikalliset metsäproffat sitten? Yhtään hyvää kokemusta en itse ole saanut heistä, mutta olenkin tavannut vain yhden ja kämpäkaverini on kertonut toisesta, joka opettaa metsäekonomiaa. Oman kurssini professori on vaikuttanut koko kurssin ajan hienoisen itseriittoiselta, minkä takia olen luontevasti skippaillut hänen luentojaan. Kerran kun sitten päätin raahata itseni paikalle, hän alkoi piinata minua koko luokan edessä. Hän tarinoi koko luokalle, miten suomalaiset yleensä käyvät paljon Tallinnassa hakemassa halvempaa viinaa ja vetävät kovat kännit laivalla. "Oletko itse tehnyt tämän reissun?", hän kysyi minulta. Vastatessani ei hän kysyi, enkö ole ikinä käynyt Tallinnassa. Tähän jouduin vastaamaan "olen, mutta olin

liian nuori", mikä nauratti kaikkia vielä lisää. Suomessa kun yleensä tottuu, että luennoilla saa rauhassa halutessaan eristäytyä omaan introverttiseen kuplaansa ilman, että professorit ryhtyvät asiattomasti targetoimaan yksilöitä. Kämpäkaverini sitten oli tehnyt palautettavaa tehtävää ryhmässä, johon kuului myös professorin poika. Kun tehtävän arvioinnit palautettiin, sai professorin poika sitten kaksi kertaa enemmän pisteitä ja kämppikseni kysyessä, oliko tämä nyt varmasti oikein, professori totesi vain: "score higher next time". Objektiivisuus on selvästi yliarvostettua.

Kirjoituksen pienestä negatiivisesta ja ironisesta sävystä huolimatta olen nauttinut olostani rapakon takana, mutta kyllä arvostan Eurooppaa ja Suomea huomattavasti enemmän. Erityisesti metsäylioppilaat ovat kyllä mahtavia, mutta kannattaa silti lähteä kokeilemaan siipiänne ja hankkimaan kokemuksia koto-Suomen ja Viikin ulkopuolelle.

Paikallinen pikku-thuja suorittamassa selviytymistä

MyFor proudly presents

SCOTLAND

EXCURSION

WHAT: MYFOR MAKES AN EDUCATIONAL TRIP TO SCOTLAND AND WE WOULD BE MOOR THAN HAPPY IF YOU JOINED US!

WHEN: SEPTEMBER 2018

WHY: FEN, WHISKEY AND VASANDER. THIS IS THE DREAM COME TRUE FOR EVERY WETLAND ECOLOGIST.

HOW MUCH: ABOUT 350 €

MORE INFO IN MYFOR'S FACEBOOK

Vapun suuri skumppa-arvostelu

Teksti ja kuvat: Tarja Anttila

Vappua on odotettu koko vuosi. Alkon hyllyjen välissä on ratkaiseva hetki käsillä: alkoholin valinta. Voit pilata koko vappusi, jos valitset väärän pullon ja seuraava mahdollisuus tulee vasta vuoden päästä. Erilaisia kuohuviinejä ja samppanjoita on tolkkuttomasti ja toivoisit, että joku vain iskisi kouraasi kaikin puolin parhaan juoman. Onneksi Forstihuudon toimitus ja pari vierailevaa tähteä ottivat skumppalasiat (oikeastaan valkkarilasit koska ei löytynyt skumppalaseja) esiin ja testasivat kyykkyskumppien ja ehkä muutaman korkeamman sijainnin skumpan dokabiliteetin. Jos kuitenkin kallistut juomien iloisella spektrillä enemmän jalluun tahti simaan, voit kätevästi tarkistaa parhaat juhla juomat edellisvuosien Vappuhuudoista.

Törley Talisman Demi Sec (Unkari) Puolimakea 7,99 e/plo

"Raikkaan virkeän tuoksuinen. Melko imelä suutuntuma pistelevällä häivähdyksellä. Jättää kalvomaisen tunteen kitalakeen. Saa irvistämään."

"Aistin, että tästä tulee hirveä darra"

"Maistuu paremmalta seiseenä"

"Maistuu lakkiaispäivälle eli sumuiselle ja kurjalle"

"DEMI Jumala"

"Yhtä masentunut ja tunkkainen kuin isänmaansa"

3,00/5

Fiorissimo Prosecco Extra Dry (Italia) Kuiva 11,49 e/plo

"Maistuu vappulle ja piknikille"

"Tiskivettä mutta hyvää sellaista"

"Kiva kuivuus maussa"

"Osta tätä, jos haluat hurmata naisen"

"Tuoksu kuivaa sieraimet. Kielen päällinen poreilee jättäen Saharan kylmän yön tuulahduksen, mutta alkoholilampi jää keitaalle. Kokonaisuutena rikkonainen."

"Missä kuplat??"

3,36/5

Valkia 100 (Suomi) Puolikuiva 11,99 e/plo

"EI ENÄÄ SUOMI100 -TUOTTEITA!"

"Lupaukset ovat suuria mutta todellisuus surullista, kuten suomiromansseissa"

"Haisee vadelmakarkeilta"

"Pistävä alkoholilla höystetty karpalo joka ei kohtele kuin haluaisi."

"Pullon valkaisu vajaa"

"Iloinen mutta epäonnistunut"

"Alkoholia ei kaadeta lavuaariin t. Jahtivouti"

1,29/5

Ballet Carte Noire Brut (Ranska) Erittäin kuiva 7,99 e/plo

”Kuohuviinin makuinen, kustannustehokas”
”Perusveto. Maksimaalinen dokabiliteetti. Etanolimolekyylit tanssivat balettia kielessäni.”
”Balletin tarjoama makuelämys muistuttaa baletin sijasta lähinnä letkajenkkaa: helppoa, hauskaa ja kaikki pääsevät varmasti mukaan.”
”Omenan tuoksahdus, ei havaittavissa voimakkaana maussa. Jäänyt puoliksi puuhun ja antaa vajaan kuvan hedelmällisyydestä. Kuin vesi peittäisi määrällään ainoan viipaleen.”
”Aikamoinen pyrstötähti”

2,29/5

Fresita (Chile) Makea 10,59 e/plo

”Tätä sitten vappuaamuna loiventavana jälkiruokana”
”Mansikan täyteläinen tuoksu täyttää myös maun. Sokerinen tausta korostuu välillä yli ja hajottaa kokonaisuuden pidemmällä matkalla.”
”Maistuu siltä kuin olisi sulattanut mansikkakarkkeja, sekoittanut joukkoon kossua ja lisännyt perään Panadol-poretäblin.”
”Mansikkainen ja epämiellyttävä”
”Maistamatta oksettavaa”

2,14/5

Mitä tästä sitten voi päätellä?

Raati oli erittäin tiukka ja pisteitä ei herunut helpolla, mikä näkyy siinä, ettei yksikään juoma saanut neljällä tai viidellä alkavaa tulosta. Kaikki pullot kuitenkin tyhjenivät illan aikana, joten kaikesta päätellen juomakelpoisuus oli kaikissa vähintään siedettävällä tasolla. Testin voittajaksi selviytyi Italian Fiorissimo Prosecco, joka tuntui olevan ansaitusti ykkösenä. Toisaalta absoluuttisen totuuden ja parhaan skumppan löytymiseen tarvittaisiin vielä lisää resursseja ja tutkimukseen paneutumista. Suurin osa kaupan hyllyllä olevista pulloista jäi arvostelun ulkopuolelle. Ainut täys-tyrmäyksen saanut juoma oli harmistuttavasti suomalainen.

Juomia arvostelivat: Meri Tuomainen, Pirkka Peltonen, Hilla Laakkonen, Olivia Kuuri-Riutta, Juho Hautakangas, Otto Liutu, Otto Saikkonen ja Tarja Anttila.

Skumppatasting käynnissä

Määrärahojen puutteesta johtuen Forstihuudon kirjallisuusraati jatkaa edelleen **George R. R. Martinlaakson** eepisen metsätaiteellisen fantasiasaagan parissa. Edelliseen osaan tutustuneet jo tietävätkin tämän vantaalaisen vapaan (lue: työtömän) kirjailijan ammentavan tekstiinsä vaikutteita niin kansanperinteestä, tiedemaailmasta, Tikkurilan lähiöpubeista kuin kioskikirjallisuudestakin. Tuoreimpien huhujen mukaan suunnitelmat kirjasarjan televisioinnista ovat vahvasti liioiteltuja.

LUKU 1: Välähdyksiä menneestä

”Mutta professori –”, nuori tutkimusassistentti märehti jo ties kuinka monennen kerran syynätesään pienen lampareen sammalaukeaa. Kolea itätuuli vihmoi assistentin viimeisilleen virttynyttä perintösadeviittaa, jonka nyt jo edesmennyt professori S. P. Hagnunen oli tälle juhlallisesti ojentanut jallupäissään läksiäisjuhlissa. Sadeviitassa haisi vuosikausien pinttynyt hiki ja suoekosysteemien kaino kirjo. Lisäksi tämä jumalainen asuste painoi enemmän kuin nuoren tutkimusassistentin synnit, joista tuoreimmat olivat perua viime kesäjuhlilta. Toisaalta nuorukaisen puolustukseksi on todettava, että kurssin lammak oli puettu erittäin tyylikkääseen mekkoon.

”Turpa kiinni, assari”, ärähti suotieteilijä. Hän oli sangen tuhtunut menetettyään lähes priimat saappaansa, jotka jokin infernaalinen olento oli pistellyt poskeensa tällä samaisella suonräpäleellä toissa päivänä. Selviytyttyään kohtaamisestaan olennon kanssa hän oli painellut saman tien lähimpään pubiin pohtimaan tilannetta. Hetken ajatuksiaan selvittyään suotieteilijä oli päättänyt käyttää julmetun määrän ruplia pubin asiakaspuhelimeen soittaakseen apua. Kun poliisi, palokunta ja pöpilä olivat nauraen iskeneet suotieteilijälle luurin korvaan, hän ei ollut nähnyt muuta vaihtoehtoa kuin ottaa asiat omiin käppyräisiin käsiinsä. Niinpä hän oli soittanut nuorelle tutkimusassistentille, jota hän ja muut alan ammattilaiset pompottelivat toinen toistaan kaistapäisimmillä reissuilla. Onneksi assari oli niin syvästi päättänyt saada väitöskirjaansa materiaalia, ettei tämä kelvoton torvi tajunnut edes olevansa palkattomassa harjoittelussa.

”Mutta professori –”, hän aloitti jälleen. Suotieteilijä sätti itseään, ettei ollut soittanut veljelleen, joka palveli sotajoukoissa. Ensinnäkin alokkaat olisivat tehokkaampia etsinnöissä kuin nuori tutkimusassistentti. Toiseksi olisi joku, joka ampuisi hänet. Tai assistentin. Tai molemmat.

”Hmmmh mmh—No mitä nyt sitten?” suotieteilijä ärähti yhteen purtujen hampaidensa lomasta. Sekin oli tosin saavutus, sillä kaikkien viiden jäljellä olevan hampaan yhdenaikainen purenta vaati erillisen ponnistuksen.

”—niin sitä minä vain että – auttaisi kamalasti, jos kertoisitte, minkä vuoksi me olemme täällä”, nuori tutkimusassistentti vikisi perintösadeviitansa suojusta. Suotieteilijä käänsi hitaasti katseensa lampaisiin viehtyneeseen assistenttiinsa.

”Hmmmh niin mmhhhhmmh täällähän me keräämme tutkimusaineistoa siihen sinun hmmmh vätyskirjaasi”, suotieteilijä vastasi diplomaattisesti. Eihän hän voinut kertoa nuorelle assistentille asioiden oikeaa laitaa. Pahimmassa tapauksessa kitinä vain yltyisi eikä nuori assistentti voisi keskittyä toimimaan syöttinä. Tämä tarkoittaisi suotieteilijälle kahta asiaa: Hän ei välttämättä pääsisi kohtaamaan uudestaan ja paremmissa olosuhteissa olentoa, joka oli pistellyt hänen saappaansa poskeensa, ja mikä pahinta, suotieteilijä menettäisi jälleen loistavan tilaisuuden anastaa Hagnusen perintösadeviitan.

”Ta-tarkoitatte varmaan väitöskirjaani?” assistentti ulisi. ”Hmh? Mitä? Niin toki”, suotieteilijä vastasi hajamielisesti. Mitäköhän hittoa minä sanoin äsken, hän tuumi lisäksi. Päivän surkea yritys valaista tätä viimeiseen sammaleeseen asti ankeaa kääpiösuota sai arvoisensa päätöksen, kun ukkonen jyrähti, ja jostain massiivisen pilvimassan keskustoista hyökkäsi kosteus epätavallisen ärsyttävästi kohti kääpiösuolla taivastelevaa tutkijaparia. Inha itätuuli rynnisti kaksikon päälle kuin Pietarin viiksekkäin ilotyttö ja jopa kaiken kokeneen suotieteilijän oli pakko myöntää kelin olevan ikävähkö.

Assarin määkiessä jotain kotiinlähdistä suotieteilijä päätti, että nyt olisi aika houkutella esiin saappaansyöjä. Yhdellä hämmentävän ketterällä rykäisyllä suotieteilijä kiepsautti uskollisen rassin liikkeeseen, kipitti märkine villasukkinensa iskuetäisyydelle, ja humautti tuota surkeaa tieteentekijän irvikuvaa rassilla takaraivoon. Perintösadeviitan sisuksista kuului etovasti lampaan soidinkutsua muistuttava vinkaisu nuoren assistentin läjähtäessä lampareen sammalmättään syleilyyn.

Suotieteilijän kohottaessa rassiaan voitonriemuisena kohti tavattoman alhaalla roikkuvaa ukkospilvää, tapahtui kuitenkin jotain, mikä historian saatossa on lukemattomia kertoja antanut huolestuneille äideille syyn varoittaa lapsiaan lähtemästä kalaan ukkosella.

Suotieteilijä muistaa välähdyksen, jota seurasi valtava pamaus. Metallinen rassi imi kaiken energian iskeneestä salamasta siirtäen sen suotieteilijän rintaan mittatilaustyönä asennetun neukutahdistimen kautta hänen ah-niin-saappaattomiin jalkoihinsa. Suon yleinen märkyys ja täysin satavarmasti ympäröivän luonnon loputon ankeus antoivat salamalle lisäsysäyksen singota suotieteilijä ulos housuistaan. Talvisodan kokeneet, riekaleiset housut eivät kestäneet annettua jännitettä, vaan lakkasivat kirjaimellisesti olemasta samassa silmänräpäyksessä. Suotieteilijän kaikkensa antanut parkatakki ratkesi liitoksistaan paljastaen useiden vuosien rassaamisen kouliman yläkropan, jota tosin ylevä määrä keisarillista olutta oli hieman pyylevöittänyt.

Sitten oli täysin hiljaista. Ohikiitävän sekunnin ajan suotieteilijä muistaa liitänensä kohti kitusuon reunamia täysin alastomassa harmoniassa hänen karvaisia kankkujaan lipovan, jopa levottoman alas vajonneen pilvimassan kanssa.

Winter Meeting 2018

TEKSTI: OLIVIA KUURI-RIUTTA JA KAISA LUUKKONEN

Kansainvälistä verkostoitumista, uusia kavereita, Slovenian häikäisevän kaunista luontoa, kiinnostavia tutustumiskohteita, metsäläishenkeä yli kielimuurien. Sitä oli IFSA:n winter meeting.

IFSA:n (International Forestry Student's Association) vuotuinen Winter Meeting alkoi Ljubljanan yliopistolta. Ensimmäisenä iltana pääsimme heti tutustumaan järjestäjiin ja muihin osallistujiin. Osallistujia oli tullut yhteensä yhdestätoista eri maasta ympäri Eurooppaa. Ensimmäisen yön vietimme luentosalin lattialla, mistä olikin sitten kätevä herätä aamulla alkavaa luentoa varten. Kuulimme mielenkiintoisia

esityksiä muun muassa Sloveniassa käynnistyneistä Euroopan Unionin Life-hankkeista ja kivivyöryistä. Kivivyöryjen historiaa voi muuten tutkia puiden vuosilustoista!

Heti toisena päivänä lähdimme Ljubljanasta kohti Logarska-laaksoa. Matkalla pysähdyimme Kozjanskon rotkolla katsomassa matkamme ensimmäistä vesiputousta. Perillä Logarskassa majoituimme mukavaan, pieneen hotelliin.

Iltaohjelmaksi oli International Evening, jossa maistelimme eri maiden perinteisiä herkuja. Me tarjosimme salmiakkia, Fazerin sinistä ja Koskenkorvaa. Logarskasta käsin teimme retkiä vuoristoalueella ja pääsimme näkemään Slovenian suurimman tuulituhon alueen ja toisen vesiputouksen.

Slovenia on biodiversiteetiltään yksi Euroopan monimuotoisimmista valtioista. Osittain siitä syystä ja osittain jyrkkien rinteiden metsätaloudelle aiheuttamien haasteiden takia 45 % Slovenian metsäisillä vuoristoalueilla metsätalous muodostaa suuren elinkeinon paikalliselle väestölle. Puusta maksettu kantohinta on suunnilleen samaa luokkaa Suomen hintojen kanssa, mutta korjuukustannukset ovat huomattavasti suurempia vuoriston takia. Metsänomistajia onkin motivoitu harjoittamaan myös muita elinkeinoja, kuten maanviljelyä ja turismia.

Ljubljanassa kävimme tutustumassa Slovenian metsäinstituuttiin, missä kuulumme Slovenian

metsistä sekä suurpetojen kannanhoidosta Sloveniassa ja muualla Balkanilla. Osallistuimme metsäpedagogiikan työpajaan, jossa pääsimme testaamaan lapsille suunnattuja metsäaiheisia leikkejä. Luultavasti samankaltaiset leikit soveltuisivat käyttöön myös suomalaisten lasten metsätietämyksen lisäämiseksi.

Paikalliset metsäopiskelijat esittelivät meille sateista Ljubljanaa vieden ryhmämme Ljubljanan lohikäärmetarun juurille, olutmuseoon ja paikalliseen ravintolaan illalliselle. Matkamme jatkui kohti läntistä Sloveniaa. Monen humusvesiin tottuneen suomalaisen yllätykseksi vedet olivat kirkkaita ja paikoin jopa syvän sinisiä. Ajdovščina-nimisessä kylässä kävimme tutustumassa maanvyörymiin, jotka ovat iso ongelma vuoristoissa. Tutustuimme metsien vaikutukseen vyörymien hillitsemisessä. Vuoriston erikoisuuksiin kuuluu hitaasti edetyt kilometrit ja upeat maisemat.

Kobaridin kylässä kävimme tutustumassa ensimmäisestä maailmansodasta kertovaan

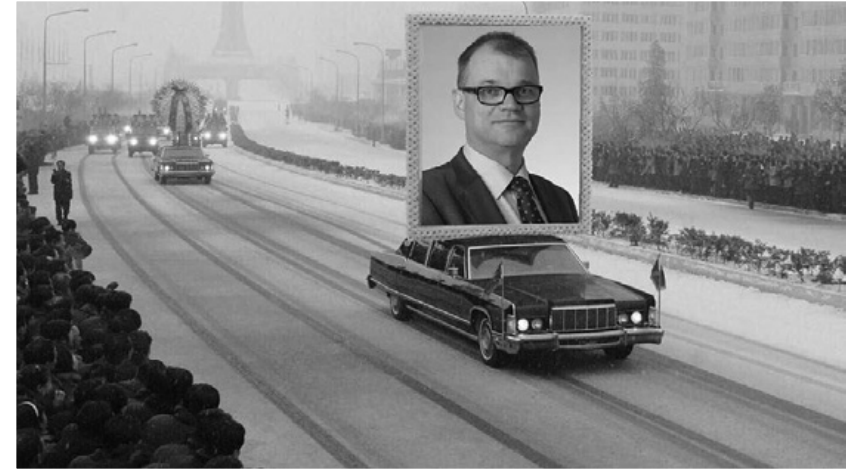
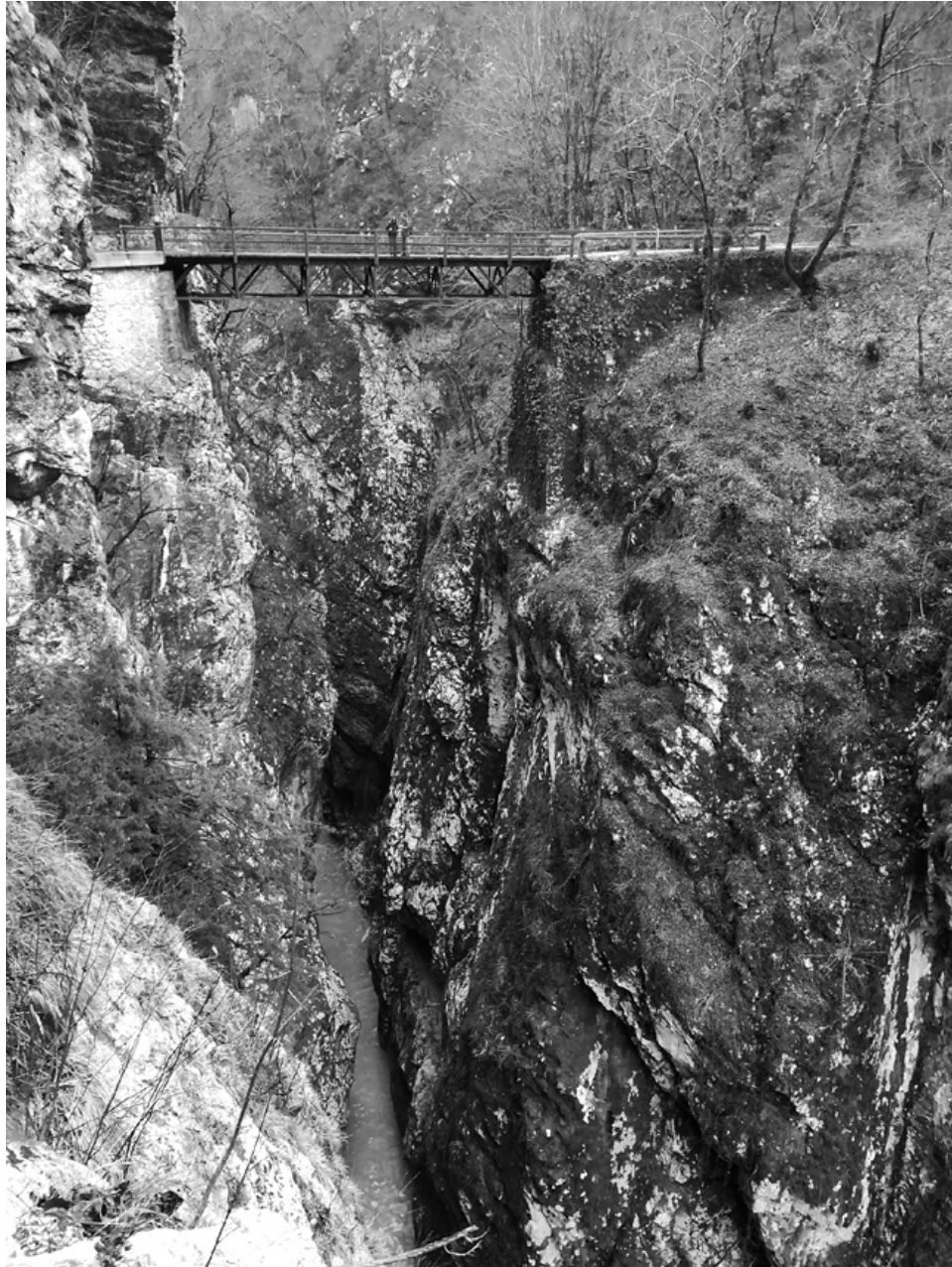

museoon. Museon opas kertoi jännittäviä tarinoita saksalaisten hyökkäyksistä jyrkkiä rinteitä ylös, ajasta Italian vallan alla ja siinä sivussa yleisesti slovenialaisesta kansanluonteesta.

Viimeinen retkeilykohteemme oli Triglavskin kansallispuisto, missä patikoimme jyrkkien vuorenrinteiden reunustamissa laaksoissa ja näimme vielä yhden vesiputouksen.

Kokonaisuutena matka oli antoisa ja opettavainen kokemus. Keskustelemalla muiden

osallistujien kanssa saimme kuulla, millaista metsälällä on opiskella ja työskennellä muissa maissa. Pääsimme tutustumaan paitsi Sloveniaan, myös useiden muiden maiden kulttuureihin ja samalla kerroimme muille, millaista Suomessa on. Pääsimme käyttämään useita eri kieliä. Suosittelemme lämpimästi lähtemään IFSA:n matkoille! Matkaamme tuki Metsämies-ten säätiö.

Suomen 100 -v juhlat olivat ihan kivat, mutta kalpenevat metsäläisten vuosipitöjen rinnalla. Kuva: Juhana Simula

ANNAALIKLIIMAKSI

TEKSTI: JUHO NISKALA

KUVAT: LUKUISAT JUHLAAN OSALLISTUNEET

Metsäläisten todellista vuosijuhlaa vietetään Hirvi- ja taimijuhlilla, jossa uusi taimipolvi istutetaan ja kurssit kokoontuvat. Annaaleja, eli vuosijuhlia taas vietetään pakonomaisena rituaalina, jolla esitetään, että tässä ollaan ihan samanlaisia kuin metsästyseurattomat, kesäkouluttomat, alle satayhdeksänvuotiaat ainejärjestöt.

Metsäkliimaksi on vuorovuosittain vietettävä Metsäylioppilaiden vuosijuhlien säästöversio. Säästäminen liittyy sekä rahaan, että varsinaisen pääjuhlan gravitaksen säilyttämiseen. Juhlia alettiin järjestää vuoden 2015 hallituksen viisaasta ehdotuksesta, sillä kunnolliset vujut eivät kiinnostaneet ketään ja tuottivat useampia tuhansia euroja tappiota aikana, jolloin ainejärjestöllä meinasi oikeasti loppua rahat muutenkin.

Alhaisesta syntyperästään huolimatta Klimaksi kykenee houkuttelemaan metsäläisiä yhteen ja hilpeyteen jopa tärkelevää esivanhempaansa tehokkaammin. Juhlat järjestettiin perinteiseen tapaan Alina-salissa. Perinteisiä ovat myös laulut ja niihin yhdistyvät seuraleikit, joista sitsit kuin sitsit erityisesti tunnetaan.

Palkintoja jaettiin jälleen runsaasti ja oikeisiin osoitteisiin.

Himokkaiden naisten välttely on todellinen syy siihen, että Puttosta on mahdoton löytää mistään.

Vuosijuhlan elementeistä keskeisimmät ovat paikallaan, lukuunottamatta **Osma** ja tarinoita jatkosodasta. Järjestömme esimies, professori **Puttonen** on tehnyt arvovaltansa kannalta oikean ratkaisun ja saapunut paikalle toteutimin muodossa, jota kantamaan tarvittiin kaksi raavasta nuorukaista. Idoliin kohdistuvasta naispalkvonnasta päätellen ratkaisu oli oikea myös hänen avioliittonsa kannalta. Palkintoja ja ansiomerkkejä jaetaan niitä ansaitseville. Puheita riittää jostakin. Puheenjohtaja tarjoaa henkilökohtaista kliimaksia toiveensa täyttävälle. Tunnen sitseille epäominaista mielen harhailua....

Yhtäkkiä on takaumien yö.

Muistan TVTB:n, hydebändin joka viitisen vuotta sitten ylitti kaikki odotukset ja määräitti kohokohdat juhlille vuosien ajan pienkokoonpanolle sovitetuilla tutuilla tanssihiteillä. Muistan OP:n, kaikkien rakastaman pienen ja pyylevän seuramiehen, jolta eivät jutut tai viinanhimo loppuneet kesken. Kaikki ne kiireiset nuoret tyypit, jotka lähtivät ajamaan yhteistä asiaa ja kaivamaan töitä keskellä syvintä lamaa. Olen saanut sivusta seurata tuota titaanien aikaa, jonka ainekset jälleen levittäytyvät edessäni.

Yhtäkkiä havahdun tyhjentämässä shottilasiini fuksikurssini merkiksi. Näen edessäni Isoa Pyörääkin mahtavamman kiertokulun, josta itseni on viimein aika poistua. Salin ulkopuolella

Kuva sisältää metaforan loppuillan tunnelmasta. Se ei ole avoin ovi.

kaikki on muuttunut. Tilastotieteen laskareita ei enää esitetä piirtoheitinkalvoilta muille kurssilaisille. Metsätietiedien laitosta, ekonomieja ja ekologeja ei enää virallisesti ole olemassa. Opinto-ohjelmaan ei enää pääse varasijalta 38. Alina-salissa on unisex -vessat.

Mutta salin sisällä kaikki on oikeastaan ennallaan, vain jälleen kerran puhkeamassa uuteen kierrokseen. Nuoret rakastavaiset kainostelevat nurkassa. Vartijat saattavat salin laatoitusta kommentoinutta nuorta isäntää pois. Riemu repeää ja tunteet nousevat pintaan. Jätän humisevat jatkot ja minua ahdistelleet vaaleat serbittäret. Baarin alaovella Maisteri virnuilee stressinjauhamalla hampaillaan. Se seuraa minua bussiin ja livahtaa kotini ovesta. Näen sen olkani takana GIS-luokan monitorin heijastuksessa. On tullut aika.

Jonakin päivänä meistä onnekkaimmatkin ovat vain nimiä ja naamoja Forstihuudon sivuilla, kaiveruksia palkintopokaaleissa tai hallituskäädädyissä.

Mutta sitä ennen on juhlat.

Kirjoittaja suosittelee lämpimästi kaikkeen vastuutoimintaan Uniforstissa, kerhoissa, ainejärjestön hallituksessa ja etenkin Forstihuudossa ja Metsäylioppilaassa.

Kliimaksit ovat oiva paikka vuosijuhliin muutoin sopimattomalle ilakoinnille.

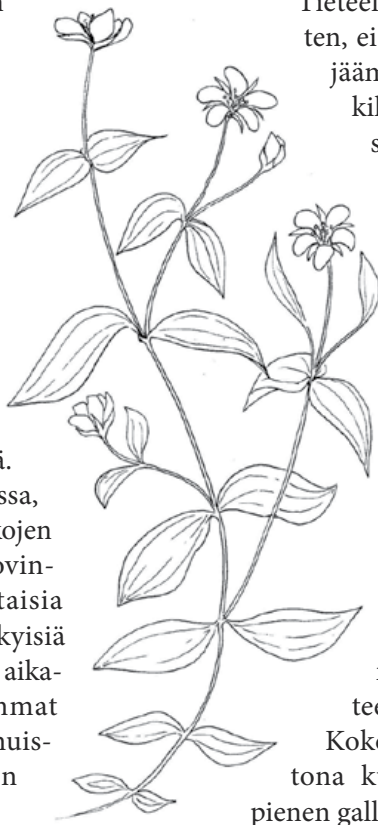
Latinoides epatoivoeus

- Eli kuinka selvitä kasvitentistä

TEKSTI: ESKO KARVINEN
KUVAT: ANNA VIITAMÄKI

Kevään koittamisen saattaa metsätieteen osastolla todeta esimerkiksi havainnoimalla MMYL:in kerhohuoneella käytyjä keskusteluja: Mitä suuremmalla frekvenssillä vaihdetut sanat sivuavat vegetatiivisia aihepiirejä, sitä pidemmälle kohti kesää ollaan todennäköisesti vuoden alusta edetty. Erityisesti ensimmäisen vuoden opiskelijoiden osajoukossa tendenssi moiseen käytökseen tuntuu olevan huomattavaa. Samaa tahtia varhaisimpien vihreiden versojen kurotellessa kohti päivä päivältä lisääntyvää valoa, kasvitentti lähestyy.

Kyseenen suoritusmerkintä on useimmille yrittäjilleen ensimmäinen kosketus tieteellisten nimien opiskeluun, ainakaan suuremmissa määrissä. Tai suuremmissa ja suuremmissa, sillä lajilista on viimeistenkin aikojen saatossa kokenut useita ei-kovinkaan-juustohöylämällin kaltaisia supistuksia: Luonnollisesti nykyisiä suurempien lajimäärien kanssa aikaan kamppailleet vanhemmat opiskelijat jaksavat aiheesta muistuttaa, ja lytätä fuksikurssin koettelemukset turhaksi

Moehringia trinervia

kohkaukseksi. Tämänhetkisen mallin mukaan kaikkien, sekä ekologien että ekonomien, tulee Hyytiälään päästäkseen läpäistä sadan kasvilajin tentti, ja myöhemmin ekologiaan erikoistuvien täytyy jossakin opintojensa vaiheessa käydä tenttimässä parin edeltävän vuoden tapaan n. 250 lajin paketti.

Tieteellisten (Toim. Huom: Tieteellisten, ei latinankielisten, sillä nimissä on jäämiä latinan lisäksi myös esimerkiksi muinaiskreikasta, höyrytetynä silkalla pseudolatinalla.) nimien oppimista voi yrittää helpottaa laatimalla mitä eriskummallisia muistisääntöjä. Yleensä mitä sekopaisempi, ja intuitiivisimmin ensimmäisenä mieleen pulpahtanut muistisääntöloru on, sitä paremmin sen lopulta tulee muistamaan. Ja sitä todennäköisemmin se vielä vuosia kasvitentin jälkeenkin saattaa nousta alitajunnasta täysin arkisten toimintojen keskellä aiheuttaakseen hämmennystä niin itsessä kuin muissa tilanteeseen liittyvissä kanssaihmisissä.

Kokosimme seuraavaan perimätietona kulkeutunutta muistisäännöstöä pienen galluputkimuksen perusteella.

Polytrichum commune

Diphasiastrum complanatum

Erilainen aasialaistyylinen kitarointi keräsi kehuja yöllä

Equisetum fluviatile

Tasa-arvoisesti flunssa kaikille tiilien kautta

Juniperus communis

Juu, niin peruskommuuni

Anemone nemorosa

Aneita monelle, muistavat ruusun ja valkovuokon

Myrica gale

Suomyrtti tekee amerikkalaiset hulluiksi

Moehringia trinervia

Moe on soittanut jo kolmesti, hermostuttaa

Moneses uniflora

Rahalla näkee kukkaisunia

Empetrum nigrum

Keisari-Trump mustassa huoneessa

Chamaedaphne calyculata

Come on Daphne, calculate!

Vaccinium vitis-idaea

Rokotukset olivat valkoisten idea

Rubus chamaemorus

Tule äitini, Venäjällä lakkoillaan!

Comarum palustre

Kurjenjalka tulee suolta huoneeseen

Impatiens glandulifera

Kärsimätön klaani: tylsä ja pelottava

Anthriscus sylvestris

Metsien antikristus

Aegopodium podagraria

Aegon rautavaltaistuimella, Pod maaseudulla

Paris quadrifolia

"Susia Pariisissa!" kerrottiin neljässä lehdessä

Polygonatum odoratum

Useasti gonahtanut odotteluun kallioilla

Maianthemum bifolium

Maija-äiti pakkaa oravanmarjat kahteen folioon

Trichophorum alpinum

Kolme Alppi-teemaista keskustelupalstaa

Marchantia polymorpha

Kun Marc huutelee, tapahtuu useita muutoksia keuhkoissa

Plagiochila asplenoides

Plagioi Chileä onnistuneesti

Polytrichum commune

Monella tavalla hankalaa hummailla kommuunissa

Aulacomnium palustre

Suoni aulatilissa on huopia

Maianthemum bifolium

Hydevinkit à la Osmo Suominen

KOONNUT: TARJA ANTILA

Kuka osaisi paremmin vastata visaisiin Hyytiälä-kysymyksiin kuin itse legenda ja kokenein Hyytiälän kävijä, **Osmo Suominen**? Helpotusta tietämättömyyteen kysymysten ja vastausten muodossa.

Osmo

Alkuun muutama olennainen perusasia.

1. Kurssi?

-K98

2. Monesko kesä assarina tuleva kesä on?

-Sanotaanpa vaikka niin, että kahden käden sormet tulivat täyteen viime kesänä.

3. Ideaalikesä?

-Pilvinen, max 20 astetta, kevyt tuuli. Jos ei tarvitsisi ajatella muita lainkaan niin vähän vielä viileämpää ja kovahko tuuli. Sadekin on kivaa aina välillä. Viime kesä oli jo kieltämättä hieman turhan kostea (pellot eivät tykänneet), toisaalta semmoista tappohellekesää kuin 2010 en kyllä haluaisi uudestaan kokea.

4. Mikä on komean partasi salaisuus?

-Testaan sanontaa ”ei parta pahoille kasva”. En ole vielä onnistunut kumoamaan sanontaa. Oikeasti, harjaan sitä säännöllisesti ja pidän muutenkin hyvänä. Olen myös saanut lahjaksi partaöljyä, joka nyt ei ainakaan ole haitannut parran komeutta.

5. Muisto omalta Hydekesältäsi?

-Yksi parhaista muistoista liittyy (”perinteisesti” aivan turhan myöhään aloitetun) kurssityömme tekemiseen. Grillin vieressä oleva klapivaja on siis minun kurssini tekemä. Saimme työn tehtyä todella nopeasti (ja laadusta tinkimättä) erinomaisen työnjohdon ja rakennusmestarien avulla. Joskus kurssityössä voi helposti käydä siten, että muutama tekee ja muut katselevat, mutta meillä ei näin käynyt. Näin klapivajasta tuli yksi koko kurssin kesän huipennuksista.

Hydetärpit

6. Mitä on ehdottomasti otettava mukaan?

Puukko. Puukko tekee aina hyvää. Myös maastokelpoinen ja monipuolinen varustus. Mukaan kannattaa myös ehdottomasti ottaa hyvät maastokengät ja saappaat. Oma polkupyörä helpottaa kummasti kulkemista (käytännössä tarpeellinen teknon kurssiin asti).

7. Kerro jotain Hyytiälästä mitä moni ei tiedä.

-Suurin osa tietää siitä, että Hyytiälässä on perinteisesti pidetty lampaita kesäeläiminä (vanhin löytämäni maininta 60-luvulta). Lampaiden lisäksi eläiminä on ollut myös ainakin sikoja ja hanhia, 50-luvulla on myös tehty kurssityönä ”Ankkapolku” Vanhan ruokalan rantaan, jossa (muistaakseni) aseman johtaja piti ankkvoja (tarkoituksena se, että ankkvoja oli siten helpompi käydä katsomassa ja hoitamassa).

8. Kuinka tärkeää Hikihelmi on pitää mukana asteikolla jauhomakkara – täydellinen valaistuminen?

-Kyllä siinä mennään jo täydellisen valaistumisen ylitsekin. Hikihelmen avulla selviää kaikesta. Mitä Hikihelmestä ei löydy, sitä ei tarvitse (paitsi jos WhatsApp-ryhmässä toisin ilmoitetaan).

9. Mitkä ovat alueen komeimmat suot, joilla kannattaa vieraila?

-Siikaneva on ehdottomasti vierailun väärti (mm. upea laavupaikka ilta-aikaan). Lakkasuo uskomattoman monipuolisine piirteineen tulee jo kurssin puolesta varmasti tutuksi, siellä on itseksenkkin mukava tallustaa.

10. Vuosien varrelta parhaita keskiviikkobileteemoja?

-Ainakin (super)sankaribileet (sisältää siis kaksi teemaa), fantasiabileet, sporttibileet, lavatanssibileet ja maalais/juntti/kotiseutu/vastibileet ovat olleet aina erittäin hauskoja. Teema, jota on helppo noudattaa vähälläkin vaivalla mutta joka myös rohkaisee käyttämään vaivaa/mielikuvitusta, on paras!

11. Maukkain marinadi lampaille?

-Itse pidän eniten vahvoista yrteistä lampaan marinadeissa. Tarpeeksi nestettä (esim. olutta) pitämään lihan kosteana, reippaasti valkosipulia ja yrttejä, sopivasti suolaa. Näistä kannattaa kysellä tarkemmin edelliskesien rosvopaistivastaavilta.

Kuva: Tarja Anttila

Forstien huutoja menneisyydestä

Katsaus menneiden vuosien Huutoihin raottaa metsäläisten elämää vanhoilta hyviltä päiviltä. Tämä juttu julkaistiin vuoden 1999 Vappuhuudossa.

HUOMIO!!! ILMOITUS!!!

Onko joku joskus tavannut metsänarvioimistieteen opiskelijan, joka seurustelee??? Entä metsäekologin???

En minäkään, siksi asialle on korkea aika tehdä jotain!

TULE ROHKEASTI MUKAAN...

HYPISO-KERHOON! (Hyytiäläistyneet poikasmiehet)

- Myös ekologiopiskelijat ovat tervetulleita.

Kerhon tarkoitus on luoda asiaan toivon näköaloja keskustellen avoimessa tunnelmassa esim. seuraavilla otsikoilla:

- Miten puhutaan tytöille? Miten aloitat keskustelun?
- Naisen ja miehen erilainen maailmankuva.
- Nettideitti - onnen apaja vai karvaiden pettymysten kaivo?
- Vieläkö naiset rakastuvat rentuihin? Renttuus elämäntapana.
- Kaventaako relaskooppi näkökenttäni?
- Ekaa kertaa treffeillä? Miten valitset sanasi? Mitä päälle? Miten ajetaan parta? Suuvesi? Kukat?
- "Jos ei tällä tutkinnolla saa työtä, niin saako edes vaimon? - (tai toisinpäin)"
- Aikamiespoikain turhat haikailut...
- Elämä sinkkuna - hyvä vaihtoehto minulle!?

Oppimateriaaleina mm: Miehen Glorian nrot 1-2, Topelius: Maamme-kirja sekä Nyyssönen (1951): Otantapohjaisen inventoinnin luotettavuus Kuusamon valtionmailla. Ulkopuolisia asiantuntijoita kutsutaan tilaisuuksiin mahdollisuuksien mukaan. (Jos heitä on...)

Muita suunnitteilla olevia yhteisiä toimintamuotoja ovat esim. poikamiesten ruuanlaittokurssit, huonekasvien käyttö ja hoito -koulutus, sekä imurointi ym. siivoustaitoja ylläpitävät harjoitteet. Lisäksi kerhon tarkoitus on tukea opinnoissaan loppuvaiheeseen ehtineitä esim. stipendeillä (kuntosalikortti) ja matka-apurahoilla.

Ole mies - tule rohkeasti mukaan! **HYPISO**-kerhossa sinua ei purra! Nyt on hyvä (toivottavasti ei viimeinen) hetki koota voimamme!

JAHTIVOUDIN PALSTA

”Jahtivouti oli Suomessa 1800-luvun lopulle asti valtion virkamies, jonka tehtäviin kuului suurpetojen metsästyksen järjestäminen ja valvonta sekä metsäpalojen sammuttamisen organisointi. Yleisesti jahtivoudit olivat tavallisia talonpoikia, jotka nimismies valitsi tätä hallintoa avustavaa tehtäväänsä hoitamaan. Virka lakkautettiin Suomessa 10. helmikuuta 1891 asetuksella.

Kuuluisa oli muun muassa Someron jahtivouti **Erkki Jaakonpoika Haka** (1746–1808), joka yksin metsästi lähes kaikki Someron petoeläimet.

Aleksis Kivi nostaa päätteoksessaan *Seitsemän veljestä* Nurmijärven jahtivoudin keskeiseen asemaan; vanha jahtivouti muun muassa metsästää munavarkaudesta metsään pileksineet kuusi vanhinta veljestä – Eero oli silloin vielä sylilapsi – esiin ja järjestää näille ansaitun löylytyksen. Samoin hän opettaa Eeron lukemaan, jotta tämä saattaa opettaa veljiään. Kun tästä vanhasta veteraanista aika jättää, juuri Eero perii hänen virkansa.” (Wikipedia; Jahtivouti)

Kunniakas on siis tittelini historia. Nykyään jahtivoudin toimenkuva on tosiaan hieman muuttunut, ja vouti keskittyy esimerkiksi ainejärjestön puheenjohtajan siveysvahtina toimimiseen sekä eksyneiden ajomiesneitokaisten (kaunis sana muuten) pelastamiseen Susimäen pelottavasta aarniometsästä.

Kaikin tämän informaatiovaikuttamisen aikakautena törmää kuitenkin usein myös väärään tietoon. Liikkuu erinäisiä huhuja, joiden mukaan jahtivouti olisi itse pahin virkaatekevä alkoholisti ja päätoiminen fuksien ahdistelija. Tällainen propaganda kuuluu olennaisena osana metsästystä vastustavien hybridisodankäynnin keinovalikoimaan. Jokainen minut tunteva tietää, että viehtymyksenä väkijuomiin ja nuorempiin opiskelijoihin on vain 80-prosenttisesti totta.

Mutta ylpeydellä olen virkaani kantanut, ja niin kantakoon myös tulevat sukupolvet, kun joskus karistan voutina toimimisen sietämättömän keveyden hartioiltani.

Toivon, että Aleksis Kiven mietteet vouteilusta olisivat myös jonkinlainen enne, siitä mitä Hyytiäläsäkin tulee tapahtumaan. Ketkä ovat ne kuusi vanhempaa, jotka suorittavat tämän ”munavarkauden” ja mitä sillä tarkoitetaan?? Kenelle pääsen antamaan selkäsaunan? Ja kuka on ”Eero” – tämä sievä sylilapsi – jonka opetan ensin lukemaan ja sen jälkeen hoitamaan virkaani? Lukutaito onkin ainoa vaatimus jahtivoudiksi ryhtymiseen. Kirjoittamaan oppii virassa ja tämänkin palstan voi tarvittaessa täyttää kivoilla kuvilla ja hassun hauskoilla meemeillä.

Muistakaa MYO110 juhla jahti, käy tsekkaa facebookista!

*Rakkaudella,
Jahtivoutinne
Pirkka*

TIEDOTTAJAN PALSTA

Kaunista kevätpäivää vai kuinka?

Tässä vaiheessa lukuvuosi alkaa olla sen verran lopulla, että tulevia tapahtumia ei enää keväälle paljon riitä. Onneksi kesällä on juhlat ja syksyllä meno jatkuu uusien fuksien ja PM-kotikisojen tahdittamana!

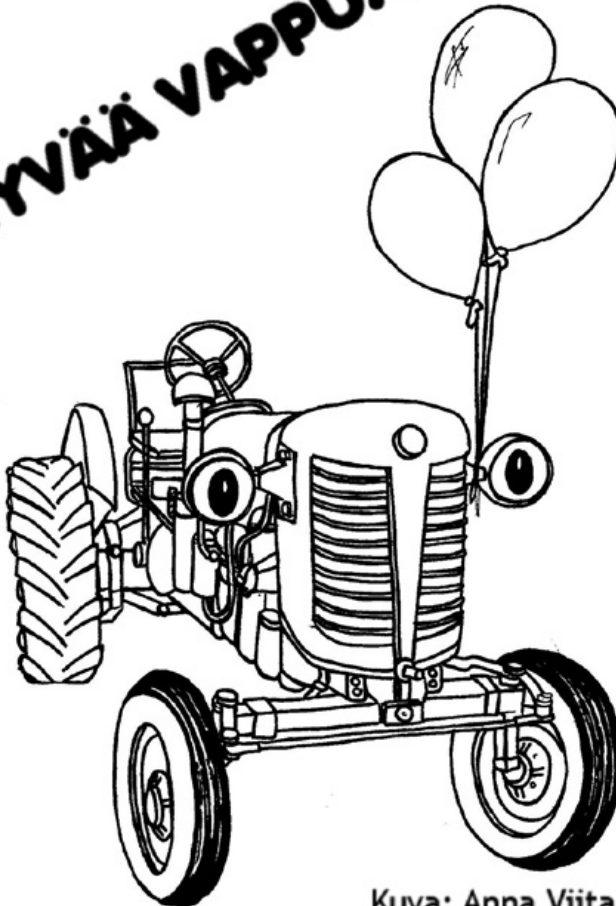

Iloista vappua ja aurinkoista kesää kaikille!

Tiedottajanne Otto

-
27.4.	Osaston kevätjuhla
28.4.	MYO:n aamusitsit
30.4.	Zetorin veto
1.5.	Vappupiknik Ulliksella
29.6.-1.7.	Hyytiälän kesäjuhlat!
19.-22.9.	PM-Kotikisat!
24.-30.9.	MyForin Skotlannin ekskursion
-

HYVÄÄ VAPPUA!

PUUHANURKKA:
Väritä Zetor
vapputunnelmiin!

Kuva: Anna Viitamäki